

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1181 25 tháng 2 năm 2018

Trí Tuệ

*Trí tuệ dồi dào không động loạn
Phân minh đời đạo tự phân bàn
Qui nguyên tình Trời phân minh học
Pháp giới qui nguyên điển hợp bàn*

*Kính bái
Lương Sĩ Hằng*

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

*Kính bái,
Bé Tám*

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao Bé không khuyến khích mọi người để dành tiền, giúp người nghèo khổ, còn hơn tổ chức ăn no ngủ kỹ?*
- 2) Do đâu con người trở nên khùng điên?*
- 3) Bé nói con người bị còng là còng chỗ nào?*
- 4) Sự nhìn nhận là do đâu mà có?*
- 5) Bé gặp người tu môn phái khác, Bé có cảm thấy mệt mỏi không?*
- 6) Còn bạn đạo đồng hành với Bé đã từng hướng về hạnh tu học của Bé thì sao?*
- 7) Bé càng ngày càng khỏe có phải nhờ thiền nhiều không?*

1)Hỏi: Tại sao Bé không khuyến khích mọi người để dành tiền, giúp người nghèo khổ, còn hơn tổ chức ăn no ngủ kỹ?

TL: Thừa không phải quyền tổ chức của Bé, Bé được mời đến đó tham dự và chung vui, khai triển tâm thức nhĩn nhục, trong hành trình học hỏi. Bên ngoài xem vào tướng lâm là Bé tổ chức, Bé không bao giờ có ý nghĩ tổ chức một việc gì hết, Bé chỉ chạy theo nguyên lý hình thành của mọi người mà học thêm, nguyên lý thành tựu của mỗi Đại Hội, còn sự giúp đỡ người nghèo cũng tùy theo sự phát tâm của mọi người đã và đang làm, tùy khả năng của chính họ, Bé không chủ trương gom góp tiền bạc của một ai cả, lợi dụng số tiền đóng góp của họ mà ăn nhậu vui chơi. Còn đại Hội tâm linh xóa bỏ hận thù, hằng năm do sự phát tâm của bạn đạo hình thành, Bé lúc nào cũng cảm động và học hỏi, mọi người tham dự đều không tiếc tiền của, phát tâm rõ ràng và được dịp mở mang trí óc. Người dân Việt Nam không còn xa lạ với thế giới tâm linh lẫn vật chất, sẽ không còn sợ sệt và quê mùa như xưa. Nhiều người tiết kiệm phê phán đủ điều nhưng cuối cùng cũng bị lương gạt bởi chính mình. Số tiền không tham dự chẳng còn dư, tánh chất nghèo nàn và eo hẹp vẫn còn trơ trơ, không dẫn thân thì không bao giờ học hỏi được, việc gì đang phát triển và sự hữu ích cho tâm linh, chỉ biết phê phán mà không bao giờ phát tâm đứng ra tổ chức được một cơ hội thiêng liêng xây dựng tình thương cho mọi người cộng hưởng cả.

Kệ:

*Phê bình chỉ trích chẳng ra sao
Bản chất thiêng liêng tự khoá rào
Đau khổ loạn tâm sanh ý độc
Siêu nhiên chẳng thức chẳng khai màu*

2) 10/03/92

Hỏi: Do đâu con người trở nên khùng điên?

TL: Thừa có kiếp trước mới có kiếp này. Kiếp trước có tu học, kiếp này được yên ổn một phần, nhưng cũng phải chịu sự nhồi quả của tình đời thì tâm linh mới được tiên triển cho kiếp sau, định luật tiến hóa có nhồi thì mới có tiến, không thể nói ai khùng điên cả, tùy theo sự tiến hóa và hạnh đức của mọi hành giả tại mặt đất, mà phối kiểm hành động của chính mình, thì sẽ tự biết được sau khi nhắm mắt sẽ đi về đâu? Mỗi trình độ đều khác nhau, không bao giờ đồng nhứt, nếu hành giả không chịu chơn chính tu học và tự thức tâm, nói bậy làm càng là tâm loạn mà thôi, cuối cùng chính bản thân của hành giả phải tiến hoá theo định luật của tâm linh, nằm trong nguyên lý ồn ào hay là thanh tịnh mà thôi.

Kệ:

*Sanh ra đi đứng nằm ngồi động
Khai triển tâm linh chuyển một vòng
Tu tiến hành trình tâm chuyển thức
Đạt thông tự hiểu chẳng vay công.*

3) 11/03/92

Hỏi: Bé nói con người bị còng là còng chỗ nào?

TL: Thừa cuộc sống ở thế gian đều là bị trói buộc lẫn nhau, có tâm mà quên sự phát triển của chính tâm, ý lại mê tín dị đoan, thị phi đều là trói buộc, còng lấy tâm thức không sao phát triển được. Chỉ có người chịu buông bỏ, không ôm dành từ việc nhỏ cho đến việc lớn trên đời này, thì mới tự cảm thấy tâm yên trí ổn, chẳng còn phiền não và làm điều sai quấy nữa, giải được cái còng thiếu trí tranh chấp, thì tâm linh mới được phát triển. Không nên ôm việc lớn mà bỏ việc nhỏ, mà tự làm xáo trộn nội khoa tâm lý của chính mình. Người tu tự xem việc lớn nhỏ cũng như nhau, thì thức bình đẳng mới được mở rộng, thực hành là chánh, như những người nội trợ trong gia đình đã và đang làm việc lớn hay nhỏ, tất cả việc mà thiên hạ cho là lớn cũng từ sự khởi đầu lật vật mà hình thành. Cho nên Bé nói sự còng bằng của hai chiều đang phát triển như nhau. Sự thật tức là chơn lý đều tròn trịa trong định luật trả vay, vay trả nà thôi. Còn về phần tự tu tự tiến thì mới cảm thức được sự thật của chính mình mà tiến thân.

Kệ:

*Trong cõi trần ai một bể sâu
Tâm làm thân chịu chẳng thương đau
Đi đâu cũng có phần duyên phước
Học khổ trần gian tự giải sầu*

4) 12/03/92

Hỏi: Sự nhìn nhận là do đâu mà có?

TL: Thừa sự nhìn nhận là do tâm phát khởi mà có. Khi chúng ta nhìn nhận một sự việc trong tâm, thì chúng ta phải giữ lấy điều ấy mãi mãi, thì bộ óc mới được phát triển, tâm không thay đổi thì ý không chạy bậy, lúc nào cũng trung thành và tiến bộ và thức giác, trung tín với chính mình thì mới truy tầm ra chơn lý sống động, từ từ cảm thức được chơn lý vô sanh, mỗi mỗi sự tiến hóa do tâm mà ra. Nhìn cha phải biết thương cha đến vô cùng, nhìn mẹ phải biết thương mẹ đến vô cùng, thì tâm từ bi mới có cơ hội phát khởi, trong nguyên lý tự nhiên. Còn về đường đạo, thì nhìn nhận tình huynh đệ tử muội đậm đà và thanh nhã. Cho nên giữa bạn đồng hành hướng về sự tu học, lúc nào cũng nhớ nhung và không phản bội, thì mới nuôi dưỡng được chánh tâm tu học, vui được chung hội và bàn bạc, giải mở sự phiền não sai quấy cho nhau, đổi trao không ngừng nghỉ, đó là cơ hội tự lọc tâm thân.

Kệ:

*Chu trình tiến hóa giúp thương nhau
Học hỏi không ngừng ý đổi trao
Tưởng nhớ hằng ngày không ghét bỏ
Từ bi mở rộng trí thanh cao*

5) 13/03/92

Hỏi: Bé gặp người tu môn phái khác, Bé có cảm thấy mệt mỏi không?

TL: Thưa Bé gặp người tu môn phái khác, Bé rất mừng được học hỏi thêm từ hành động một của người tu môn phái khác, nhưng tâm thức của đôi bên không có gì xa lạ cả, chỉ có chịu tu thiền là quan trọng, hai bên đồng hành tự thức, thì Bé thấy rất dễ hòa hợp, cùng hiểu một lúc, chỉ có tu tâm và tự tâm trang một khối óc văn minh hướng về đạo pháp, tiên hóa thanh nhẹ mà thôi.

6) Hỏi: Còn bạn đạo đồng hành với Bé đã từng hướng về hạnh tu học của Bé thì sao?

TL: Thưa bạn đồng hành với Bé được tái ngộ sống chung với Bé, thì lại càng học hỏi được nhiều khía cạnh thanh nhẹ trong thực hành hơn. Sự nhớ nhung thanh nhẹ lại được gia tăng trong lãnh vực thanh nhẹ và nhịn nhục, tự cảm thấy chính mình phải tự tu nhiều hơn, hầu như không còn sự xa cách nữa, chỉ biết ôm ấp lấy sự thực hành thật thà chất phát với chính mình là điều cần thiết. Về đến nhà lại thấy như đánh mất hay thiếu một cái gì mà không thể diễn tả được, sống hiền chung vui chỉ có một tuần, nhưng kỷ niệm thanh cao và cởi mở ấy rất khó quên.

Kệ:

*Trời ban tình đẹp duyên tái ngộ
Giây phút nhớ nhung cõi hư vô
Chơn pháp cảm mình tình chất phát
Cảm thông nguyên lý tự mình vô*

7) 14/03/92

Hỏi: Bé càng ngày càng khỏe có phải nhờ thiền nhiều không?

TL: Thưa lúc nào Bé cũng giữ đúng mực độ tham thiền như lúc còn ở Việt Nam. Quen làm việc từ 3 giờ khuya đến 6 giờ sáng mới được ngủ lại, phần thanh tịnh và sáng suốt được dồi dào hơn. Sau giờ thiền Bé không cảm thấy mệt mỏi bao giờ, khối óc minh mẫn sáng nhẹ, sự tiếp xúc về điện năng rất thanh nhẹ, trong lúc viết bài, lại nhận được nhiều từ quang của Bè Trên chiếu độ, viết ra những ý niệm thanh nhẹ và hòa cảm với mọi trình độ tâm linh, trong chu trình tiên hóa. Người tu thiền thật tâm với chính mình, đọc qua mục Bé Tám, tự cảm thấy vui vui và rất dễ hiểu, nó rất đơn giản và thật tình, từ quang dẫn dắt từ điểm một, không lệ thuộc và càng sáng suốt thêm, căn bản nhịn nhục càng khêu dậy tâm từ bi, sống trong nguyên lý thực hành nhiều hơn là lý thuyết, hành rồi nói chứ Bé không chịu nói và không hành. Hành thì mới đem lại trật tự cho khối óc, còn thuyết mà không hành thì khối óc sẽ bị loạn dâm, theo chiều hướng hạ đấu tranh và tự hại mà thôi. Thiền đàng hay địa ngục cũng do khối óc đề ra mà thôi, phải thiền định thì mới chứng tâm được điều này.

Kệ:

Pháp luân thường chuyển giải từ hồi
Khử trược lưu thanh đạt thức thôi
Chuyển tiến thực hành tâm chẳng động
Khai thông thức giác một mình thôi

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Khuyên Con

Cha khuyên con trẻ hàng ngày
Tự lo tu sửa vui vầy cảm giao
Những lời Cha dạy đổi trao
Con chưa thức giác khó vào nội tâm
Xác thân tạm bợ khó tầm
Nay con đã có siêu âm cảm hòa
Tình đời tình đạo hát ca
Hồn con rung cảm chan hòa tình thương
Xét con tự thức đo lường
Trong con có sẵn những đường phải đi
Khai thông tự thức hợp thì
Duyên Trời duyên Phật đã ghi trong lòng
Pháp tu khai mở nhịp vòng
Khai tâm mở trí tự tòng thiên cơ
Cảnh đời diễn tiến giác mơ
Nay không mai có thờ ơ chẳng còn
Đức tin phải giữ vẹn toàn
Thiên cơ Cha giữ mỗi mòn chờ con
Cộng đồng sông biển núi non
Thiên tai bất trắc tâm con vững vàng
Cảm thanh khai mở muôn màn
Tạo trược uất khí khó an cõi lòng
Cảnh Trời thanh thản trong trong
Mặt Trời ban chiếu tận lòng thế sanh
Chẳng còn mê chấp cạnh tranh
Lưu thanh khử trược thực hành đến nơi
Công khai diễn tiến tự rời
Tuy đời là tạm nơi nơi thực hành

Cha đang phá luật giới ranh
Mong con giải thoát thực hành cùng Cha
Tình thương mến cảm chan hòa
Qui không mới rõ tình ta tình người
Ánh trắng thanh nhẹ vui cười
Con yêu cảnh đẹp con lười ích chi ?
Con ơi ! Chơn pháp nhu mì
Giúp con tự giải sân si ra ngoài
Sửa mình mới rõ chơn tài
Minh tâm kiến tánh sửa sai tiến lần
Con ơi ! Đóng góp một phần
Tâm con thanh tịnh sớm gần Phật Tiên
Chớ nên loạn động triền miên
Nghiep tâm gia nặng khó yên khó hòa
Mong con sớm thoát ý tà
Hương về thanh nhẹ chan hòa tình thương
Phật Trời thực hiện tạo gương
Sông mê bến giác khai đường độ sanh
Chung qui cũng phải thực hành
Thương yêu tha thứ quyền năng trong người
Thức tâm thật sự vui cười
Biển yêu sẵn có người người hướng tâm
Địa linh chẳng khỏi phải tâm
Trong con sẵn có tình thâm đạo đời
Ra vô hút thở chẳng rời
Tình Cha sống động nơi nơi cảm hòa
Cảm mình thiên địa một nhà
Người người an lạc vượt qua muôn loài

Bình tâm học hỏi hoài hoài
Trong không mà có tận đài thanh cao
Cha con vẫn cảm ước ao !
Đạt ngày tái ngộ muôn màu hợp duyên
Tự do khai mở chơn tình
Thức hồn qui một con mình đại hồn
Lý kia sáng tỏ sanh tồn
Đêm đêm phát nguyện soi hồn cảm thông
Điển lành chư Phật phá công
Giúp con mở trí cảm thông Cha Trời
Pháp luân thường chuyển giải rời
Những phần ô trược góp thời ý thanh
Bình tâm nhìn lại em anh
Vía hồn tái hội tương hành tương giao
Mỗi phần có thấp có cao

Đồng hành đồng tiến bước vào thiên môn
Giải bày tâm sự sanh tồn
Cùng chung khai triển cùng hòa thức tâm
Tham thiền nhập định mừng thầm
Cơ Trời sắp đặt chẳng làm chẳng sai
Đại đồng thế giới không hai
Ăn năn tu học tiến hoài không ngưng
Tâm thành công hiển người đưng
Cùng chung hưởng lạc cảm từng quang khai
Cộng đồng đóng góp thực tài
Vui nhiều khổ ít điển oai thức hồn
Chẳng còn chết chóc nóng nôn
Bình tâm thực hiện giải còn si mê
Cha đi Cha lại trở về
Mong con tiến tới hương quê đại hồn./.

Thầy Tám

Tasmania, 14-01-1986

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Đời Đạo Siêu Minh

Montréal, ngày 21/11/1982

Thưa các bạn,

Hôm nay tôi xin lưu lại những lời nói của tôi để hòa cảm cùng các bạn trong giây phút xa vắng, tôi phải ra đi vì nhiệm vụ, nhu cầu cần thiết của các nơi cộng với sự quang chiếu của Thượng Đế đã ân ban cho mọi người, đưa tôi đi khắp các nơi, để thuyết giảng và minh định lập trường giữa con người và con người, để rõ nguyên lai bản tánh và giá trị sẵn có của con người. Mỗi người chúng ta đã nung nấu sự sáng suốt từ nhiều kiếp nhưng đã trót giáng trần, cư trần nhiễm, làm cho chúng ta bận rộn, lại dựa trong lý do bận rộn và bỏ con đường tu học để trở về với căn bản của chính mình!

Chúng ta bị bụi trần xâm chiếm! Ngay tại thế gian, cõi phù sanh trần tục này xâm chiếm chúng ta không ngừng nghỉ, trong tư tưởng, những tia sáng trong tâm thức của chúng ta cũng vẫn bị nhiễm độc làm cho ô trược thanh khí điển sẵn có của chính mọi cá nhân mà không hay! Tưởng làm là ta đã đạt thành, tưởng làm ta là sáng suốt. Cho nên kỳ thật chúng ta đã mất sáng suốt từ lâu, từ nhiều kiếp giáng lâm tại thế, bị đê bẹp, bị lôi cuốn làm cho chúng ta trì trệ, nhiên hậu chúng ta mới tạo một sự vươn lên và để tránh lìa những cảnh đau thương trong nội thức chúng ta., những buồn tủi, dơ dáy đã bám víu tâm thức của chúng ta và làm cho chúng ta càng ngày càng bơ vơ, sống trong tủi nhục mà không hay, tưởng là chúng ta đã được một cơ hội rất tốt, được một cái tiện nghi quý báu, nhưng mà kỳ thật chúng ta đã bị sa lầy mà không hay.

Cho nên người thế gian đã chán ngán tình đời và bước vào con đường tu học, tự bỏ tất cả những gì sẵn có của chính mình, kể cả cái bằng cấp mà ta phí biết bao nhiêu thì giờ mới đạt thành. Rốt cuộc rồi chúng ta thấy đó cũng là một mảnh giấy mà thôi. Chứ kỳ thật trong lúc ra đi, trong lúc lìa xác không giữ được,

nhưng mà giữ được có cái Không mà thôi. Nhưng mà cái Không quân bình hay là cái Không mất quân bình? Nó có hai loại Không. Ta lìa đời, thấy không vợ không con nhưng mà phần hồn quay về thế gian, dòm cái cảnh chiu chít của vợ con, của chồng con, của quê hương xứ sở nó lại có, cảnh đó cảnh động loạn, để chứng minh cho chúng ta từ nhiều kiếp không gọt rửa được. Ngày nay rủi thác đi nữa, xuống âm phủ cũng ôm cái tánh chất đó, mà rơi lụy, mà tiếc mến và thấy sự sai lầm trong lúc chúng ta đã sinh hoạt tại mảnh đất tạm bợ phù sanh nhưng mà chưa thức giấc!

Cho nên ở thế gian mở rộng đường và cho nhơn gian có cơ hội học hỏi về đạo pháp để tìm trở về với căn bản chính họ, tìm trở về với sự sáng suốt mà nương tựa vun bồi sự sáng suốt đó, để dứt bỏ nghiệp căn tại thế. Cho nên chúng ta tu vô vi, chúng ta luôn luôn đi trong tâm thức dứt bỏ. Những người mới bước vào tu trong vô vi thì muốn cầu nguyện, để xin, để cứu độ, xin được sự giúp đỡ cho người khác! Đó là tình cảm ô nhiễm tâm thức của chúng ta. Cho nên chúng ta lại vun bồi tình cảm đó. Nhưng mà một thời gian sau rồi các bạn tu các bạn mới thấy rõ ràng, té ra không đúng, chính tôi đã tạo cho tôi trì trệ, chậm trễ, ý lại, thiếu dũng cảm.

Lúc đó các bạn lại tiến tới một bước nữa, chấp nhận học nhẫn và chấp nhận bất cứ những sự nhòe quả nào xảy đến, chấp nhận bất cứ sự kích động và phản động nào đưa đến để thức tâm các bạn. Các bạn thấy rõ các bạn mê rồi, các bạn yêu rồi, trong vòng lẩn quẩn của tình cảm mà thôi, không thoát khỏi, tự mình giới hạn, nhưng mà không tu nào ai thấy, không tu thì oán trách người này, oán trách người kia, oán trách người nọ.

Trước kia chưa có chồng mong có chồng, trước kia chưa có vợ mong có vợ, rồi đi tới một giai đoạn oán trách lẫn nhau. Cho nên đó là luật Trời, oán trách rồi mới có cái cách kêu là tự thức và tự lìa, tự chủ. Khi chúng ta càng oán trách, chúng ta càng thấy bơ vơ, trong cái tình trạng bơ vơ đó mới có cơ hội kiểm thảo cái quá trình sai lầm của chính chúng ta, rồi mới rõ cái câu : Ông tu ông đắc, bà tu bà đắc!

Mới thấy rõ tu là tu bỏ sửa chữa trong chu trình tiến hóa chứ không phải tu để độ chúng sanh, để làm cái gì! Đó, rốt cuộc chúng ta phải tu bỏ sửa chữa những sự thiếu sót của chính mình và chúng ta phải tự chủ để ý thức rõ, ai đã độ chúng ta? ai đã dìu dắt chúng ta? Với cặp mắt phàm, với lỗ tai nghe, với miệng nói có âm thanh, với tay sờ mó có bằng chứng. Ai, ai, ai, ai đã giúp chúng ta? Ai đã xây dựng chúng ta? Không phải người thế gian, không phải vật chất đó! Nhưng mà còn những cõi thiêng liêng, những cõi mà chúng ta lấy xác phàm, tâm phàm trí phàm đo lường không được. Chúng ta rõ điều đó, tu Vô Vi tự nhiên phải rõ điều đó. Khi các bạn cảm thấy sự may mắn đã về với các bạn. Với mắt đời thì các bạn rất thiết thời, với tai đời thì các bạn bị nghe những lời khinh khi, phỉ báng. Nhưng mà kỳ thật trong tâm thức các bạn thì lần lần đạt an!

Rồi các bạn thích vô vi và ca tụng vô vi. Nhưng mà khi chúng ta thích vô vi rồi, chúng ta ca tụng vô vi rồi, chúng ta phải hiểu biết nguyên căn nguồn cội của vô vi ở đâu mà có. Làm sao xuất hiện được hai chữ vô vi trong tâm thức của chúng ta? Trong không mà còn không nữa! Nhứt trần bất nhiễm thì chúng ta mới thật sự giải thoát qua một cõi bờ bên kia, trong một bến giác thanh nhẹ du dương sống động, hằng hữu trong tâm thức của chúng ta. Rồi chúng ta đâm ra cảm mến tất cả muôn loài vạn vật. Chúng ta thấy sự bao bọc, bảo bọc lớn rộng tâm thức của chúng ta từ giây phút khắc rõ rệt. Tình thương ân ban không ngừng nghỉ, đạo đức xây dựng không bao giờ phá hoại, càng tu càng thích thú, càng hành thấy đường đi càng nói rộng, càng ý thức được dũng tánh càng bộc khởi!

Lúc đó mới thực hiện Bi Trí Dũng, nhưng mà không thực hành làm sao thấy giai đoạn này? Dùng lý thuyết không được thì phải hành! Người truyền pháp không hành không bao giờ thuyết ra những lời minh định rõ rệt được. Thì chúng ta thiếu hành thì đương nhiên chúng ta phải nương tựa vào đó mà để thực hành. Mà thực hành rồi thì thế nào? Ta phải hoàn toàn tự chủ và xuất phát những ngôn ngữ trật tự thay vì mất trật tự trong buồn vui đau khổ. Mỗi mỗi trong tâm thức của chúng ta, mỗi ngày hai mươi bốn tiếng xuất hiện biết

bao nhiêu tình cảnh trong tâm thức của chúng ta, kêu gọi những kỷ niệm của quá khứ, rồi đặt những đường lối của tương lai. Đó là nhiệm vụ của các bạn!

Khi các bạn còn nghĩ chuyện quá khứ và các bạn đặt khởi điểm của tương lai. Đó là các bạn bị nhiễm độc rồi. Tâm thức của các bạn bị nhiễm độc làm sao có cơ hội tu tiến. Cho nên các bạn phải đi về vô vi, luôn luôn đường lối của vô vi bắt buộc các bạn phải nhìn thẳng tới trước, trong trung dung, không theo mặt cũng chẳng theo trái. Và trung tâm của bộ đầu của các bạn thì hướng thẳng lên trung tâm sinh lực của càn khôn vũ trụ. Hỏi cái đó là phải hòa ái tương thân cho các giới không? Hay là theo một bên và bỏ một bên?

Cho nên khi mà các bạn đi đúng mức trung dung rồi các bạn mới phán xét thế gian. Chính cái hành trình nhiều kiếp của các bạn, bạn sống trong sai lầm mê chấp, theo mặt bỏ trái, theo trái bỏ mặt, biết bao nhiêu kiếp rồi. Nhưng mà ngày nay các bạn mới thức tâm, trở về một điểm linh quang trung dung vô tận. Cho nên các bạn phải vun bồi để tận hưởng điều đó. Ngày nay các bạn biết xuất ngôn nói đạo là bước vào thềm trung dung chứ chưa thật sự trung dung, vẫn còn mê chấp trong tâm thức. Cho nên Thượng Đế đã ban cho các bạn một gia cảnh vợ con, trong gia đình các bạn có kẻ lớn người nhỏ, kẻ hòa người nghịch, để các bạn thấy rõ trường thi của Thượng Đế, bài học của Thượng Đế đã an bài và sắp đặt cho những kỳ thi sắp tới cho các bạn.

Rồi từ gia đình chúng ta, nhu cầu của chúng ta, bắt buộc chúng ta phải liên hệ với xã hội. Rồi trong cái xã hội nó tràn ngập đại hải sự kích động và phản động. Nó làm mờ tâm khảm của các bạn, kể cả đường tu hoạch định của các bạn cũng bị lu mờ luôn. Vì sao? Vì các bạn thiếu thanh tịnh và sáng suốt. Mà làm sao để đạt được sự thanh tịnh và sáng suốt? Các bạn phải dày công! Cho nên mắt phàm cho chúng ta thấy : làm bất cứ việc gì, không dày công và không trật tự thì không có thành quả và không khuyến rũ được bất cứ một ai. Mà nếu chúng ta, tu cũng vậy, trong tâm thức của chúng ta mất trật tự, thiếu sáng suốt, thì chẳng có cơ hội thuyết giảng cho bất cứ một người nào!

Khi tâm thức chúng ta bừng sáng được và chúng ta học hỏi, chúng ta học Nhẫn và chấp nhận học hỏi, thì chúng ta mới thuyết minh được một chút xíu mà thôi, chứ chưa có thuyết minh được toàn diện. Cho nên đòi hỏi sự thực hành. Cho nên sự thực hành của Thượng Đế đã ân ban, cho chúng ta luân hồi, luân hồi, luân hồi mãi mãi, cả ngàn kiếp các bạn thấy chưa. Các bạn đâu biết rằng các bạn đã sống cả ngàn năm, cả ngàn kiếp. Nói cả ngàn kiếp, các bạn không bao giờ tin, nói một ngàn năm, một trăm năm các bạn cũng không tin nhưng mà đùng phải chuyện rồi các bạn mới tin, các bạn mới dòm cái mạo diện của các bạn :

Cũng mắt mũi tai miệng, tại sao tâm thức các bạn khác hơn người kia? Người kia cũng mắt mũi tai miệng như các bạn tại sao tâm thức của người kia lại khác hơn bạn? Con thú cũng vậy, đều có tình thương, nó có phần hồn bị giam hãm trong một cơ cấu tinh vi của Thượng Đế và đã dẫn tiến tâm linh tùy theo tội trạng của chính nó. Cho nên chúng ta mới cảm nhận ta là một tội hồn tại thế, chưa toàn thiện! Vậy chúng ta nên chấp nhận cái tội sẵn có của chính ta, để sửa, để tu thì mong mới sớm chuộc được cái tội trạng của chính mình. Chính ta đã tạo ra chứ không có ai tạo cho ta đâu! Các bạn thấy rõ : Miếng bánh ngon các bạn thích thì các bạn mới rước nó vào thân. Lời nói hay các bạn thích thì các bạn mới rước nó vào lãnh vực tư tưởng. Nhưng mà các bạn không vun bồi thực chất của các bạn, thì làm sao các bạn thấy rõ rằng : nên ăn hay là không ăn? Mà nên lưu trữ lời nó đó hay là không lưu trữ lời nói đó? Hay là dựa vào lời nó đó để tôi phát triển khả năng sẵn có của chính tôi?

Điều đó là điều quan trọng! Điều đó là của người trí thức học giả. Chứ không phải xưng danh trí thức rồi bám víu lý này lý kia lý nọ và quên xử dụng thực trạng của chính mình, quên xử dụng sự sáng suốt sẵn có của mình, làm cho ta trì trệ và chậm tiến. Rồi rốt cục tu một thời gian rồi đổ thừa cho cái tu, đó là tai hại vô cùng! Vì sao? Vì bản chất lười biếng đã khôi phục thay vì trước khi chúng ta tu chúng ta nhứt định nhứt quyết bỏ cái bản chất lười biếng đó. Nhưng mà ngày nay chúng ta đổ thừa vì tu là chúng ta muốn lập lại cái sự trì trệ lười biếng của chính chúng ta. Cho nên các bạn phải hiểu tỉ mỉ tinh vi của sự an bài của

Thượng Đế. Cho nên người đời dòm người kia không hiểu tánh ý của họ là vì sao? Vì chúng ta chưa lập lại trật tự của cho chính mình làm sao biết trật tự của đối phương. Căn nhà của các bạn cũng là Đông Nam Tây Bắc, Đông Nam Tây Nam, Đông Bắc Tây Bắc nhưng mà các bạn chưa có lo một góc nào. Chưa biết Đông ở đâu, Tây ở đâu, Nam ở đâu, Bắc ở đâu, Đông Nam là sao, Tây Nam là sao. Tây Bắc là sao. Thì đâm ra hướng ngoại,! Cái sẵn có của chúng ta không biết được, đâm ra hướng ngoại thì các bạn thấy cái đó rốt cuộc kết quả nó ra thế nào? Nó chỉ gặt hái sự rối loạn mà thôi! Đã loạn lại loạn thêm!.

Cho nên tâm thức không ổn, tâm nặng nề, trí óc không phân minh, buồn tủi liên tục, không biết rồi đây tôi chết rồi tôi sẽ đi đâu? Ngày nay mấy chục tuổi rồi, tôi biết xác này nó sẽ gằm đất xa trời. Vậy hồn tôi đâu? Thiên hạ nói có địa ngục, rồi một ngày nào đó tôi sẽ xuống địa ngục, đi bằng cách nào? Tôi không biết! Tại vì cái căn nhà sẵn có của tôi là cái tiểu thiên địa này mà tôi không biết cái chiều hướng phát triển của nó, đi lên hay đi xuống, rồi người ta nói chính phương trời mười phương Phật, tôi cũng không hiểu nó nằm ở đâu?

Nó phải Đông Nam Tây Nam, Đông Bắc Tây Bắc, rồi cộng với một phương hướng của Trời, trung tâm sinh lực của căn khôn vũ trụ là chín, rồi cộng với mặt đất phù sanh này là mười. Mà đâu ai quán thông được điều đó thập toàn! Chỉ có người tu thanh tịnh, dứt bỏ nghiệp căn, tâm thức không lưu luyến, kể cả miếng ăn, giấc ngủ, mới quán thông được tình trạng hiện tại của chúng ta, rồi nhiều hậu chúng ta mới quán thông sự tinh vi của Thượng đế đã ân ban cho mọi người có một con đường tự tiến rộng rãi vô cùng, tùy tâm thức, quyết định đi lên hay đi xuống do tâm thức của mỗi phần hồn mà thôi!

Thông Báo Sinh Hoạt qua Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California

---

1) Thông Báo Sinh Hoạt:

Vừa qua Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ Miền Nam California có tổ chức Tết Nguyên Đán 2018 tại Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi. Mọi sinh hoạt có chụp hình, quay phim đầy đủ, và đã được đưa lên website của

Hội: www.trusoxaydungvovi.net. Kính mời quý bạn đạo khắp nơi viếng thăm Trang Nhà của Hội để biết rõ thêm những thông tin sinh hoạt mới nhất.

Thân ái,

Hội Trưởng Võ Thanh Chí.

Hướng Tâm Cầu Nguyện:

Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho mẹ của bạn đạo Trương Thị Vui và Trương Siêu Thanh, má vợ của Steven Trần, là cụ bà Dương Các (tuổi Mùi) pháp danh Nhật Thiện Tâm, sinh ngày 28/07/1931, từ trần ngày 15/02/2018 tức ngày 30 tháng 12 âm lịch tại Los Angeles, California, hưởng thọ 86 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.

Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi Nam California kính báo.

XUÂN VỀ !
TRỤ SỞ XÂY DỰNG VÔ VI NAM CALIFORNIA NGÀY ĐẦU XUÂN .
(Xuân Mậu Tuất 2018)

Mùa xuân lại về, N. California nói chung và TRỤ SỞ XÂY DỰNG VÔ VI nói riêng chúng tôi đã được hưởng một mùa xuân thật vui vẻ, hạnh phúc và đặc biệt nhất là ngày chủ nhật mừng ba Tết năm MẬU TUẤT 2018 . Đất- Trời hòa hợp, Đời- Đạo dung hòa, tiếng cười -tiếng pháo, lời chúc đầu năm. Đây là một ngày thật tốt đẹp khởi đầu cho một năm mới.

Đầu xuân năm nay là những ngày tràn đầy ơn phước từ Bề Trên ban tặng. Chúng tôi đã được hưởng một bầu trời đầu xuân ấm áp như ở Việt Nam trên đất Mỹ. Đang là mùa đông mà khi đến giờ chung thiên phải mở máy lạnh đủ để diễn tả sự ấm áp của ba ngày đầu xuân. Đến ngày mừng ba khi buổi lễ mừng xuân của chúng tôi kết thúc (từ 10:00_4:00) trời vừa tắt nắng khoảng 5 giờ chiều cùng ngày thì khí trời cũng trở lạnh giá buốt ngay. Hôm nay nhiệt độ đã chênh lệch gần 15 độ, từ 75 còn 62 độ mà thôi mà còn kéo dài suốt cả tuần trước mặt với những cơn gió nhẹ lạnh thấu xương tủy, cái lạnh giá rét của gió từ cực bắc thổi về. Đây là một đặc ân của Ông Trên ban xuống đúng theo ước mong của mọi người dân Việt. Nếu cái giá lạnh này đến sớm hơn thì bao tà áo dài không thể khoe màu đón xuân ở Hội Chợ Tết và Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi rồi ! Chúng tôi đã có những giây phút như ngày còn thơ, từ em nhỏ đến cụ già đều hân hoan để nhận được phong bao LÌ XÌ mà trong đó đặc biệt là 4 câu thơ chúc tết của Đức Thầy để làm kim chỉ nam cho một năm mới và còn có 1 đồng lầy Lộc đầu năm cùng bao nhiêu lời chúc tốt đẹp dành bạn đạo dành cho nhau. Một giờ chung thiên vô cùng thanh nhẹ, hồn lâng lâng lắng nghe từng lời chúc Tết Thầy bên tai mặc cho thế gian có đổi thay nhưng mối tình thiêng liêng này luôn được nối kết bằng sợi dây tình duyên và nó kết chặt trong tình huynh đệ, tử muội trong ngôi nhà tâm linh mà Đức Thầy đã ban tặng.

130 bạn đạo gần xa đã về đây chung vui sum họp, đại gia đình Vô Vi đón mừng Xuân về. Xa nhất là Việt Nam, kế đến là Hawaii, Canada , Taxes, Lavegas và phần nhiều nhất vẫn là N.Cali. Hội Chúng tôi đã chuẩn bị và được cộng thêm tiết mục bất ngờ mà thật đặc khách đó là studio chụp hình lưu niệm của Ái Nguyễn và Minh Đoàn tạo thành món quà đầu xuân thật ý nghĩa. Phần văn nghệ thật phong phú với đầy đủ ca ,cổ, nhạc,kịch. Phần ẩm do cô Trinh phụ trách thực hấp dẫn đó là phở là món chính rồi nào là món phụ như bánh Bao, mắm Thái ăn với bún. Có nhiều thức ăn khác nữa mà tôi chưa nhìn hết vì phải lo cho văn nghệ và đặc biệt hơn nữa là phần múa Lân,đốt pháo. Mới kể sơ lược thôi đã thấy hấp dẫn quá phải không các bạn? Ngoài ra Hội còn có một gian hàng phát kinh sách trong Hội Chợ Tết Sinh viên do vợ chồng tôi, anh chị Trần Ngọc Dũng, Thi Anh, Huy Dương, chị Thanh, Cẩm Tú đảm nhiệm việc phát kinh sách. Chúng tôi đã phát được rất nhiều kinh sách . Có thể nói năm nay đạt kỷ lục phát kinh sách vì chúng tôi chỉ còn mỗi buổi chiều mừng một và ngày mừng hai Tết mà thôi. Không biết có bao nhiêu người sẽ tìm được con đường Tâm linh qua lối truyền pháp này nhưng đây là điều mà Đức Thầy rất quan tâm khi Ngài còn tại thế. Chính vì vậy mà với khoa học kỹ thuật tiên bộ như ngày nay chúng tôi vẫn cố gắng duy trì và làm thực hiện theo đúng lời dạy của Đức Thầy. Đây là lần đầu chúng tôi nói chuyện đạo giữa chợ đời mà còn là chợ Tết. lúc mới đầu tôi ngồi chờ người ta ghé nhìn thì tôi mới dám mời nhưng một lúc thì tôi nghĩ như vậy chưa đủ thành tâm, thành ý. Vậy là tôi đứng ngay trước quầy sách chào mừng Ông đi qua, Bà đi lại, tôi thấy ai ai gương mặt cũng hân hoan ...trao thanh, gái lịch áo quần bánh bao vui như. ..như ngày Tết vậy ! Mà đúng là ngày Tết ai mà không vui ? Thế nhưng khi được tiếp xúc tôi mới thấy có người đi cho vui, có người đi mà tâm trạng rất buồn, có người đi cho biết, có người nói muốn tu mà không biết chọn pháp tu nào cho đúng. Lại có người nghĩ sai về pháp của mình ,có người từng biết PLVVKHHBPP nhưng không đi nữa Và đúng lúc ấy lòng TỬ BI bất ngờ xuất hiện, nó như thành giòng tuôn chảy... giòng nước mát len trong hồn mình. ..hay nó đã thấm từ bao giờ... nên khi nói chuyện đạo thật êm dịu mát lòng dù có gặp người khó tính, dù có bị chát vắn nặng lời cũng không sao. Mà cũng lạ lắm, khi thấy người ta chịu đứng lại, chịu hỏi hay chêm chọc thì càng vui vì Khi thuyết phục được để người ta chịu

nhận kinh sách mình thật hạnh phúc, trong đầu thầm cầu mong họ tìm được con đường sáng như mình đã được . Lòng tôi hoan hỉ vì biết mình quá hạnh phúc khi được giữa chợ đời làm việc đạo, tôi đang mang một phần kho tàng chơn ngôn quý báu của Đức Thầy mà chia sẻ với chúng sanh mà còn tặng luôn bản đồ để họ tự tìm đến lấy của báu mang về nhà. Có đến được hay không cũng là tùy duyên, việc trước mắt là mình cứ làm bằng hết cả tấm lòng của người vay pháp trả pháp ..viết đến đây nước mắt tôi cứ rơi mãi, tôi thương nhớ Thầy vô hạn. Mới có đôi điện một hai ngày, cũng chỉ là tặng sách thôi, cũng chưa độ được ai vậy mà đã thấm mệt còn Đức Thầy đã mấy mươi năm từng phút giây trực diện hoằng hoá, cứu độ với bao con người, bao tâm linh lạc loài chìm đắm. Cũng nhờ ơn cứu độ của Đức Thầy mà chồng tôi từ như chết đi sống lại để giờ đây anh mới có đủ khả năng từ thể chất đến tâm linh để cầm quyền THỰC HÀNH TỰ CỨU mà trao tặng cho người khác. Tôi chỉ còn biết niệm Phật và gửi lời cảm tạ đến Tổ - Thầy. Nhờ chịu phát tâm đóng góp tôi mới có cơ hội học hỏi , mới thấy được việc mình làm nó thật là hữu ích cho sự tu học của bản thân mình. Nó giúp tôi khai mở tâm thức để tôi hiểu về sự Từ Bi của Đấng Thiêng liêng đã dành cho con người lắm u mê là vô lượng như thế nào và cũng chính vì thế tôi khẳng định bất cứ ai, khi mình thực tâm tu thì nhất định Trời - Phật sẽ thương, Tổ- Thầy luôn trì độ chúng ta !

Thôi bây giờ quay lại văn nghệ nghe. Năm nay chúng tôi có chương trình văn nghệ rất đặc sắc, có ai nói mèò khen mèò dài đuôi tôi cũng chịu vì tôi thấy hay thật, Mà thật sự là rất hay vì từ khi mời các bạn đã vui vẻ nhận lời còn đóng góp rất nhiều ý kiến và hay nhất là sự nhiệt tình của các bạn. Chúng tôi gồm có anh Thạnh Lê__ LANKY, Hoàn Hảo_ anh Ba Đức, anh Lộc_ anh Thành và hai con, cháu Huy Dương , Bình Minh, tôi và một đàn chim mà tôi không nhớ hết tên. À, còn một người nữa đó là anh Lai Sách Thi. Và quan trọng nhất là bạn đạo khán giả nhiệt tình ủng hộ hay thì khen mà dở chút cũng không sao, vẫn luôn bao dung và tha thứ . Tất cả luôn trao cho chúng tôi ánh mắt đầy yêu thương, nụ cười trên môi và tiếng vỗ tay giòn như pháo. Như đã hẹn 2:20 là đoàn lân đã đến trước sân 2:30 kết thúc chương trình văn nghệ với bài LY RƯỢU MỪNG. Tiếng pháo nổ vang tiếp sau là đoàn lân biểu diễn thật tung bừng, náo

nhật. Các bạn có thể vào trang web trusoxaydungvovi.net sẽ xem được chi tiết .

Thay mặt HAHVVNC, tôi chân thành cảm ơn mọi đóng góp của các bạn dành cho HỘI nói chung và ban văn nghệ nói riêng xin kính chúc tất cả các bạn đạo khắp nơi hưởng được một mùa xuân an bình hạnh phúc TÂM THÂN AN LẠC - TU HÀNH THĂNG TIẾN. Chúng ta cùng thành tâm đánh lễ dâng lên Bê Trên, Đức Tổ sư, Đức Thầy lời CẢM ƠN đã ban cho chúng ta một năm qua Bình An và ước mong một năm mới THÁI HÒA. NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT VẠN VẬT THÁI BÌNH.

XUÂN VỀ TRỜI ĐẤT MUÔN MÀU
HOA CƯỜI TRONG GIÓ NGỌT NGÀO THƠM HƯƠNG
ĐẠO ĐỜI SÁNG TỎA NHƯ GƯƠNG
HOA TÂM KHAI MỞ MƯỜI PHƯƠNG DÂNG TRỜI
XUÂN VỀ TÔ ĐIỂM CHO ĐỜI
VÔ VI VỮNG BƯỚC - TÌNH TRỜI HOAN CA
XUÂN VỀ XIN CHÚC NHÀ NHÀ
TU HÀNH ĐẮC ĐẠO _ THIÊNG LA TIẾN HÒAI
THÂN AN LẠC _ TÂM THANH ĐÀI
CỘI NGUỒN QUI MỘT - TỔ THẦY TRONG TÂM.

Quý thương,
Lâm Huỳnh Mai (Ca)
Ngày 20 tháng 2 năm 2018